

תיאטרון בחיתולים

החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב יכול ללמוד משהו מבית-הספר ב"חצבי לאמנות הבימה. כנראה שהמושג, שהמציא העולם הזה — יחצנות, טרם הגיע לשעריו. עובדה, פרוייקטים אישיים בבימוי אישי, מרתון התיאטרון של בוגרי מח"זור תשמ"ה, היה חלוצי ומעניין, אבל הקהל המצומצם שנכח באולם העיד עד מסעפירסום לקוי.

מתוך הכרתו שבו את ליבי שתי מונודרמות. האחת שטח הפקר מאת רון נשיאל ובביצועו, והשני לו'ם מאת יצחק מאיר בביצוע אפי מאיר.

שטח הפקר הוא סיפורו של פסיכיאטר המוזמן להעיר לפני קצין-צבא החוקר את תקריות הגבול שאירעו בירושלים החצויה של לפני המלחמה כמה ימים אחרי מלחמת ששת-הימים. דרך עדותו ותגובותיו צפה ונפרשת מחדש מערכת-היחסים בין הפסיכיאטר לבין המטופל, על רקע סיפוריה הגורלי של העיר.

אפי מאיר (25), שסיימה בימים אלה את לימודיה, הגישה את לו'ם של יצחק מאיר, בביצוע מעולה ושופע רעננות, והצליחה לחדור לדמותה של הגיבורה בעוצמה של שחקנית ותיקה ומנוסה ועם זאת ברעננות ראשונית. בלו'ם חושפת אפי מאיר עולמות מסתוריים של בדידות ואשליית אלוהות של נ', שחטי-הטלפון לבדו הוא עוגן המציאות שלה וגם אסונה.

וכמו בספרות גם בתיאטרון, הצגת התהליך של איבוד השפיות איננה מן

אפי מאיר בקטע מהצגת "לו'ם" ב"מיו-נצמי" וחלוצי

המלאכות הקלות, ולא פעם הופך למיכשלה של סופרים, מחזאים ושחי קנים.

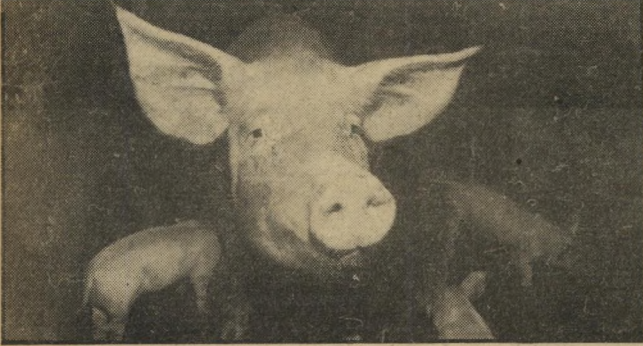
אפי מאיר הצליחה כבר בפרוייקט

אות החזיר

מדי חודש מעניקה התנועה הפמיניסטית בישראל את "אות החזיר"

למיפעל או לגוף השוביניסטי ביותר. החודש הייתי מייעצת להעניקו לחבר השופטים שהחליט מי יזכו השנה בפרס ראש-המשלה לספרות.

מתוך 90 מועמדים ומועמדות לפרס זכו בו 10 סופרים ומשוררים, ואף לא משוררת או סופרת אחת, עליאף שבין המועמדים הרבים היו נשים לא מעטות, שלכל הדיעות היו ראויות לפרס.

צילום: אריאל גורן

דחוב בג'מל אות

"התערוכות המוצגות בבית-דאובן הן על-ידי רוב בעלות אופי היסטורי. בית דאובן אינו מתיימר להתחרות עם המוסיאונים הגדולים."

וכרמלה רובין תמשיך בלהיטות וב"חיד חם, שלא מש משפטיה, להציג את ראונו, ובמקביל גם תערוכות מתחל"פ. וכבר אפשר היה לראות שם את שימשון הולצמן, ופורטרטים של חנה אורלוף וזיכרונות אודסה של גני דורין.

בבית דאובן. שנושק לבית ביאליק, מתקיימת בימים אלה תערוכה מיוחדת של הצייר ראונו, ובה ציורים שצייר במשך 60 השנים שחי בארץ.

פתיחת התערוכה של ראונו במיגדל דויד (1924*) להחרפק על תל-אביב של מעלה

באוקטובר אפשר יהיה לראות תערוכה מיוחדת במינה — זינקות של חנה רובינא, לציין 100 שנה להולדתה של מי שהיתה למיתוס כבר בחייה. בתערוכה יוצגו דיוקנות רובינא של ראונו רובין, נחום גוטמן ואחרים.

* יושב במרכז הפסל מליקוב ל"מרווחו משמאל. פיוח ל"מביוני" סקו. לפני ראונו (למעלה) עומדת הציירת רבקה אביש-שטארק.

האינתיכאדה בראי הטל וויזיה והקולנוע

במיסגרת קולנוע שמאל של בימת שמאל ומועדון שס"י יוקרנו בימים קרובים מיספר סרטים קצרים וקטעים מתכניות טלוויזיה בנושא האינתיכאדה: האינתיכאדה וחופש-הביטוי. הפקה של איגוד העיתונאים הבינלאומי. ריכזי מפגשים בשטחים. לקט קטעי-וידיאו של רשת הטלוויזיה הע"מריקאית סי-בי-אס. נן צמד. סרט על גיילרלים במחנה-הפליטים ההישי. וקיטעים מתוכנית ויטלין, קטעי אינתיכאדה שהטלוויזיה הישראלית כבר לא תארה.

דיג אוהב דגים

דיג ישראלית כמו מרקו פולו של סין

סומלי'ין

סומלי'ין הוא אירגון סופרים ומאיי"רים לילדים ולנוער שהתאגדו במטרה להקים עמותה שמטרתה לטפל ולשפר את מעמדם של סופרי ומאיי"רי לילדים ונוער בכלל, ובשכונת-הספר כפ"רש, לתקן את הקיפוח שנגרם לסיפרי"לדים בתמלוגי סיפוריות ציבורית, לחפש דרכים לקידום הפצת סופרי"לדים, לשפר את התעריפים הקיימים ואת היחסים עם המו"לים וכמוכן, להגן על זכויות הסופרים.

בין חברי הוועדה של סומלי'ין הסופרים והמשוררים אלונה פרנקל,

סיפרי-הדרכה רבים כבר השתלטו על היינו ונראה כאילו לא נוכל בלע"דיהם. אז איד התדרו הורינו וזקנינו ללא סיפרי-הדרכה? מסתבר שהסדר"ר.

באחרונה התכשרנו על מדרך נוסף — מדרך לדיג החובב (הוצאת מסדה), מאת מרקו דהן, מנהל-עבודה במחלקת"ים בנגמל אשדוד, ודיג ותיק ומנוסה.

מרקו דהן מעיד שאת הרומאן ואת הפילרטים שלו עם הים התחיל כבר בילדותו, בעיר קאובלנקה, כי מרקו דהן של הים הוא כמו מרקו פולו של סין. החיים והים, הוא אומר, לימדו אותו שכדי להשיג משהו, צריך לקחת סיכור. נים. אחד מחלומותיו של מרקו דהן הוא לעשות סרט באורך מלא מתחת למים. "עשיתי כבר ניסיון להסריט מתחת למים, אבל כעומק של 35 מטר נכנסו מים למצלמה, והלוקוס שהיכה שאצלם אותו התאכזב."

בסיפרו מדרך לדיג החובב מלמד מרקו כיצד לדיג, וכבר בהקדמה הוא מבטיח שגם הבור הגמור בדיג, שאינו יודע איך להתחיל, יוכל להיעזר בספר, ואילו הדיג הוותיק ימצא בו כמה סודות קטנים שעדיין אינו מכיר.

הספר מלמד איך להבחין בין דגים שקוציהם מורעלים לבין דגים שאינם מזיקים. איך להערים על הדגים בעזרת פיתיונות וקוסים, להתמצא בזרמים בגיאיות ובשפל ועוד דברים רבים מסודות המיקצוע. אז מי שכבר זכה לשל"וזה או הגיע לגימלאות וכל מי שהצליח להערים על הבורסה וכל עיתותיו בידיו כדאי שיקרא את הספר, לא לפני שיקנה חכה וימתין לקרפיון הראשון.

גלעז'ת איילק'ת:הקל, משה דור ואח"רים.

אז מי שכבר שקע בתוך הזמן והשיכחה, יוכל לחלום על פילים כחוריים, להתענג גם על הציורים של אמי רובינבר המלווים את הספר ולפצוח בשיר.

חלום על כחולים

"אני חולם על פילים/אני חולם על כחולים/אני חולם על פילים כחולים..." הוא שיר נוסף של נורית רחמי שהלחין המוסיקאי מוני אמריליו והנכלל בספר שהוא גם חגיגה — אני חונב על פילים — שירי משוררים מולחנים לילדים (סיפורית הפועלים).

בספר שיריים המוזרזומים זה שנים רבות בתי-הספר, והוא כולל תווים, סימני-אקורדים וקלטת, שעשויה בהחלט להקל על הורים, מורים וילדים

ששכחו את המנגינה ולעזר גם למי שעדיין ממשיך במסורת השירה בצ"י בור.

עובדה, מי זוכר את המנגינה של הצפרדע מאת לאה גולדברג, ואת המנגינה למילות השיר של פוצ'ו "מי ראה איך מר אפרוח/מנסה לצאת בכוח/הוא נועל הנעללים, הוא לובש המיכנסים/הוא עונב העניבה ואומר בגאווה/על ראשי אחבוש כיפה ואצא מן הקליפה."

בין המשוררים והפזמונאים שאת מילותיהם הלחין מוני אמריליו מופיי עם כספר מרים יליזשקטליס, אנרה אמיר, נורית רחמי, מירה מאיר, ורובבל